Barcelona,
28 de setembre de 1931

la rambla

(esport i ciutadania)

Catalunya, esperançada; però, alerta

Any II. — Número 89 Redacció i Administració: Rambla de Canaletes, 13, pral. -- Telèfon 14757 , Impremta: Barbarà 11 i 13 -- Telèfon 19603 Preu: 15 cèntims

Artigues, nou vencedor de la travessia del Port

ESPORT

Una carta

La premsa diària ha publicat aquesta setmana una carta oberta de Manuel Perera als socis del Barcelona. En aquesta carta el notable jugador s'acomiada dels seus amics de Les Corts i els diu que si ha ingressat al Badalona és perquè l'han tret del Barcelona no pas perquè ell se n'hagi anat.

El fet té—des del punt de vista de qualsevol esportiu no adscrit al Barcelona — una importància molt relativa. No és aquest el primer cas d'un club que prescindeix dels serveis d'un jugador i, altrament, bé pot concedir-se-li aquest dret.

La moral de l'acte, però, interessa no tan solament als socis del Barcelona, sinó a tots els esportius. Perera, nascut en els equips infantils del Barcelona, arribà per propis mereixements, i en circumstàncies una mica crítiques per al seu club, als primers llocs del futbolisme català i fou campió. Va lesionar-se. Romangué una temporada inactiu i de sobte ens fou donada la nova que el Barcelona prescindia dels seus serveis.

La carta que Perera ha publicat a la premsa traspua un sentiment sincer. Es veu clarament que deixa el Barcelona amb pena. Se'n va al Badalona disposat a complir honradament el compromís que hi ha contret, però pensa encara en aquelles tardes de Les Corts i en aquelles altres tardes de la Península en les quals ell era un dels més ferms puntals de l'equip.

Nosaltres suposem — és una suposició lògica — que el Badalona, abans de contractar aquest jugador, s'haurà assegurat del seu estat físic i tècnic. No creiem que un jugador, arreconat amb els mals endreços per inservible, pugui ésser contractat—en bones condicions, de més a més—per un altre club. Acceptat això, ens sorprèn que el Barcelona hagi prescindit dels seus serveis, majorment quan el club no està pas sobrer d'elements que, com Perera, portin el nom i els colors del Barcelona en altre lloc més endins que en la samarreta, que tinguin un historial d'adhesió barcelonista tan implacable, i majorment ens sorprèn aquesta actitud, quan comprovem la persistència a mantenir jugadors que no valen pas més que Perera.

Nosaltres no volem ficar-nos en aquest plet que podríem dir-ne d'ordre interior del club. No hi tenim cap dret. Ens interessa, però, l'aspecte moral del cas, que explica — més eloqüentment que cap article — que els jugadors escarmentin amb l'experiència aliena i que a conseqüència d'aquesta actitud i altres de semblants, vulguin oblidar allò que se'n diu amor al club i es preocupin d'aprofitar-se quan passa la bona època, convençuts que si fan el contrari ningú no els ho ha d'agrair.

No és el cas particular del Barcelona i del jugador Perera el que ens ha fet escriure aquestes ratlles. Ha estat aquest cas i la sèrie de casos que innegablement es produeixen — en aquest ordre — a tots els clubs.

"Amor, amb amor es paga", diuen. No vulgueu exigir-ne, doncs, a qui no en troba. A qui sap que no n'ha de trobar.

L. AYMAMI I BAUDINA

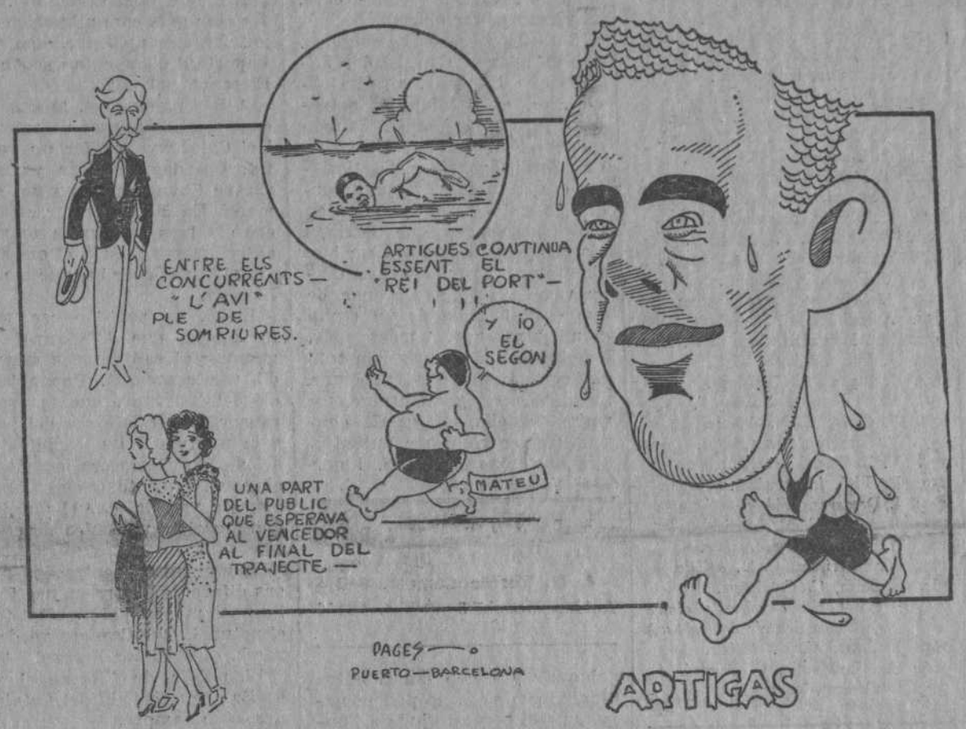
El somni del Barcelona

NATACIO

Ramon Artigues, del Club Natació Atlètic, brillant vencedor de la VI Travessia al Port de Barcelona

La senyoreta Raimunda Laurent, del Club Femení, vencedora de la categoria femenina

El Gran Premi de la Generalitat de Catalunya va guanyar-lo el Club Natació Atlètic

PREPARATIUS DE LA CARRERA, I ALGUNES GOTES

Enguany la Travessia al Port de Barcelona no ha revestit, ni de bon tros, la importància que feia preveure, i pels símptomes que durant la setmana s'anaven fent: Importància, però, en el sentit del nombre de participants, ja que tot just s'ha arribat a veure sortir 200 nedadors, xifra relativament discreta, comparada amb la formidable inscripció que va assolir l'any passat. Es clar que amb tot i això la prova ha resultat altament satisfactòria i que l'entusiasme dels participants no ha minvat en absolut, i aquell públic que cada any s'hi aplega no ha mancat a la crida que per si sola els fa la Travessia.

Parlar ara de les causes que ha produit l'absència de diversos clubs, potser no fóra del tot oportú. Però sí que volem deixar ben sentat que hem sentit una forta depressió en comparar l'allau de nedadors que hi havia ahir al Martell i els que van ocupar l'any passat aquell lloc, que gairebé resulta ja insuficient. I enguany pel caire que havia pres la VI Travessia al Port de Barcelona; ben vista i patrocinada per les nostres autoritats, la nostra Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament popular de la Ciutat, amb un Trofeu cedit galantment pel President En Francesc Macià, cap club no podia deixar de fer acte de presència, demostrant, una vegada més, la unió que havia d'existir entre tots els germans de la mateixa terra, i deixant a part els petits detalls i diferències per l'interès que hi havia d'obtenir el Premi que amb tanta esplendorositat feia ofrena el President de Catalunya.

Ja hem dit que no volíem ferir la susceptibilitat de ningú. I ho repetim. Sincerament lamentem l'absència de dos clubs que haguessin donat a la Travessia un caire esportiu importantíssim i nosaltres, i tots els milers d'espectadors, hauríem fruït d'una emoció més viva, que no vam sentir ahir, amb tot i ésser la carrera ben interessant.

Les causes que van allegar els clubs Barcelona i Barceloneta, en no participar a la gran prova, ompliria molt d'espai, i com que no podem passar del límit assenyalat, ja que el nostre director esportiu s'enfadaria, ho deixem córrer per a un altre dia, i que serà comentat com el cas es mereix.

I ANEM A VEURE EL QUE FOU LA PROVA

Ja de bon matí som al moll, en espera que comenci l'embarcament de nedadors camí de l'Escullera, punt de partida de la clàssica Travessia. Els nedadors van sortint de tots els amagatalls, i fan via al vaixell, que tot just fa un salt el darrer tripulant, que toca la sirena i a una velocitat fantàstica es dirigeix al Martell. Falta encara molta estona per començar. La gent va arribant de mica en mica, sistema compta-gotes. Les barques grans i petites, de vela i motor, pintudes amb mil colors, alguns d'ells ben exòtics, comencen de fer nosa; n'hi ha massa i la majoria no fan pas servir d'utilitat. Dins d'elles, però, hi ha unes cares boniques, que fan perdonar la intromissió en llocs que entorpeixen el bon desenvolupament d'una prova d'envergadura com és la que es va disputar ahir. Són les onze ben tocades, i el Martell i tot aquell tros d'Escullera estan atapeïdíssims. No hi cap allò que es diu senzillament una agulla. Arriba un canot de la Comandància, que porta de passatger l'alcalde Jaume Aiguader, acompanyat per la seva bonica filla. Són les onze hores quaranta minuts quan el nostre alcalde dóna la senyal de sortida, amb un senzill mocador blanc, símbol de pau i de puresa, en lloc de la pistola, que feia aquell soroll de traste vell i tret d'una casa de mals endreços. Els nedadors, tots ells arrenglerats, no esperen la segona senyal. Freturosos de sentir els seus cossos amb aquella aigua quieta i tranquil·la, però que ahir no etava com era de desitjar, mancant-hi el color de la mar que estem acostumats a veure i jugar-hi: es van llançar a la conquesta de la VI Travessia amb un entusiasme desbordable.

ARTIGUES

DETALLS DE LA CARRERA

Ben aviat Artigues agafa el cap, que no ha de deixar fins arribar victoriós al lloc final. Amb el seu estil enèrgic, amb una confiana plena i amb ganes de demostrar la seva vàlua, efectua una carrera esplèndida. Ha de vèncer, ha dit, i va camí d'aconseguir-ho. El seu nedar impressiona fortament. No mira per a res enrera i va segur de la seva victòria. A poca distància segueix Mateu, l'esperança atlètica, que també vol demostrar la seva categoria. Més avall, a 20 metres, segueix Bernal, seguit de Ricomà i Mestres, que és la revelació de la prova. Els altres nedadors, escampats en diversos escamots, van fent la eva carrera normal i sense ganes d'encaparrar-s'hi massa. Es limiten a acabar la carrera, i això és la màxima ambició de tots els que van seguint.

Les barques entorpeixen a cada moment el pas, portats per la falera de seguir le sincidències i copsar els detalls més mínims. La gent abandona ara el lloc de sortida i amb una parsimònia gran fan el mateix camí dels nedadors, però tocant de peus a terra, naturalment. Sembla talment una manifestació que vagi en recerca de quelcom. L'espectacle és admirable, i la gran gentada, de lluny, amb uns prismàtics menuts, miren dalerosos per veure l'amic o companys que travessen el port. Al final dels vivers, 800 metres de nedar intens, les posicions no canvien ni van camí d'ésser alterades. Artigues continua amb el seu pas rítmic, i si cap, amb més empenta que al començament. Es el primer a trobar la barca que li ha de fer de convoi de ruta.

De cop i volta, hom sent una ovació frenètica i entusiàstica. Acaba d'arribar Don Francesc Macià, que ve a presenciar la batalla de la carrera. De moment, la gent que encara no se n'havia adonat, queda sorpre per aquella ovació, i en donar-se compte del President, l'ovació es reprodueix i amb més intensitat que la primera vegada. La canoa que porta a Don Francesc s'atura perquè salti a la que condueix a l'alcalde. Aquests breus moments d'estancament de les dues barques ha estat suficient perquè tota aquella munió de barquetes barcasses i d'altre material aquàtic fes un círcol d'honor per saludar el nostre President. La cosa està encallada, però aviat es fa pas i la barca presidencial comença a surar d'aquell enfarfec d'uns moments.

ARTIGUES AL CAP, I VENCEDOR UNA ALTRA VEGADA, I VAN...

La carrera es va acabant. La lluita per al primer lloc queda descartada. Hom veu en Artigues altra vegada el gran vencedor. Vencedor brillant i sense tara que poder-li regatejar. Mateu també és el segur segon classificat. La voluntat d'aquest nedador modest obté el premi que es mereixia per la seva abnegació i per la braó amb què està lluitant. Segueix ara Masdeu, que ha passat Bernal i el seu co-equipier Ricomà; Masdeu, amb un nedar antiquat: over senzill, retirat de circulació per la seva poca eficàcia, està efectuant una carrera espléndida.

Falten pocs metres per arribar al lloc assenyalat. Allí l'entusiasme de la gran gentada és enorme. Hi ha crits de jòia, d'angúnia alguns, d'aguantar tot el matí el sol que no para un moment de reflectir i de palesar la seva força. Una xaranga de música anima la cosa. Ara va bé, pensem nosaltres. La gent, almenys, no ho ha acabat de passar del tot malament, esperant l'arribada dels nedadors. Darrera una sonata, els músics engeguen un fox-trot, que fan venir ganes de ballar. Els elements de la Creu Roja amb uniforme llampant, vermell i blanc com una bandera, esperen ordres. Val més que no en rebin, i senyal que la cosa va bé.

Artigues, amb un esprint fantàstic, acaba de tocar la meta. Hom sent una mena de Marsellesa, a honor del vencedor. Ja ha arribat el primer. El vencedor de l VI Trvessia al Port de Barcelona. El seu posat és tranquil i no denota cansament. L'ovació, no cal dir-ho, és entusiàstica i dura llarga estona. Puja les escales, i emocionat a més no poder, és abraçat per Macià, que el felicita per la seva gesta. El governador, senyor Anguera de Sojo i l'alcalde, senyor Aiguader, també el feliciten, i el xicot agraeix de la manera que pot, les mostres de simpatia de les nostres autoritats.

Sona el segon dispar. Ja són dos els arribats: Joan Mateu acaba de tocar la meta, i no pot amagar la seva satisfacció. A quaranta metres segueix Masdeu, que ha confirmat la seva vàlua, malgrat d'emprar un estil ja passat de moda.

A dos minuts del darrer arribat, Mestres i Ricomà es disputen ardorosament el quart lloc. Una desviada lamentable del de Tarragona, priva què obtingui aquest lloc. Mestres, més seré i amb més esprint, ha aprofitat els darrers metres.

Bernal entra en sisena posició, seguit de Benavent, que ha fet una bona carrera. Els altres van entrant en escamot i amb intèrvals bastant llarguets. Cada arribada és rebuda amb forts aplaudiments; però, de tant i tant fer-ho, quasi no en queden per als més rerassagats.

Són vora les dues i encara vénen nedadors. Són els darrers i que tanquen l'acabament de carrera. Entre tots, 172 arribats.

LA CARRERA FEMENINA

Cinc minuts abans que els homes, es llancen vuit senyoretes, representants dels Clubs Atlètic, Badalona i Femení d'Esports. L'absència, també, de les nedadores del Barcelona, resta força interès a la lluita. Amb tot, però, hi ha certa expectació per veure qui serà la vencedora, una veritable incògnita. Són gairebé desconegudes per nosaltres, i hom no pot donar un pronòstic. A la meitat dels vivers són passades pels nedadors que porten pressa per arribar.

L'entusiasme d'elles no decau un moment. De les vuit sortides, totes van fer el trajecte. i això és prou per a retre'ls un tribut d'admiració. I en gran manera, ja que les participants d'ahir encara no han arribat a posseir la classe que es requereix per a una prova d'aquesta mena. El poc temps que fa que practiquen la natació i el fet de córrer aquesta carrera, dóna proves de l'afició que tenen per les coses de l'aigua.

La vencedora que fou la senyoreta Raimonde Laurent, i que ocupa el número 108 de la classificació general, va fer una carrera molt bonica, i va donar la sensació d'ésser la més entrenada. L'ovació que se li tributà en tocar la meta, fou el premi a la seva

L'estela de l'Evalú

Segueixen els treballs de recerca. -- Els ministeris d'Economia, Estat i Marina, interessats. -- Les autoritats franceses creuen possible que Blanco sigui a la costa africana. -- Els avions transatlàntics cooperaran a les recerques. -- La campanya a la premsa de Madrid

A la Direcció General de Navegació els oficials de Marina estudien sobre les cartes el lloc on — pel temps transcorregut — podria trobar-se l'"Evalu" de no haver tingut l'aventura un epíleg tràgic

(De Ahora".)

Aquesta setmana, seguint les recerques per tal de trobar l'"Evalú", el nostre estimat amic Sunyol i Garriga s'ha entrevistat novament amb el ministre de Marina de la República.

Acompanyat del també diputat a Corts i bon amic nostre Amadeu Hurtado, ha visitat també el sots-secretari d'Estat, per tal d'interessar l'ajut d'altres països en els treballs de recerca dels nautes desapareguts.

S'han fet, també, gestions prop de la Direcció General del Marroc i Colònies en el mateix sentit. Arreu les humanitàries aspiracions del nostre amic han estat magníficament acollides.

Les autoritats franceses, consultades, opinen que existeix la possibilitat que Blanco—conscientment o equivocadament—hagués canviat de ruta i es trobi encallat en una costa africana, qui sap si en poder d'alguna tribu d'aquell Continent.

Aquesta opinió, autoritzadíssima, concorda amb la d'Ignasi Morató, company de Blanco fins a Canàries. Pel que pugui haver-hi sobre aquest punt, s'ha interessat del Govern francès que encarregui a tots els avions que fan el servei transatlàntic, les recerques del cas.

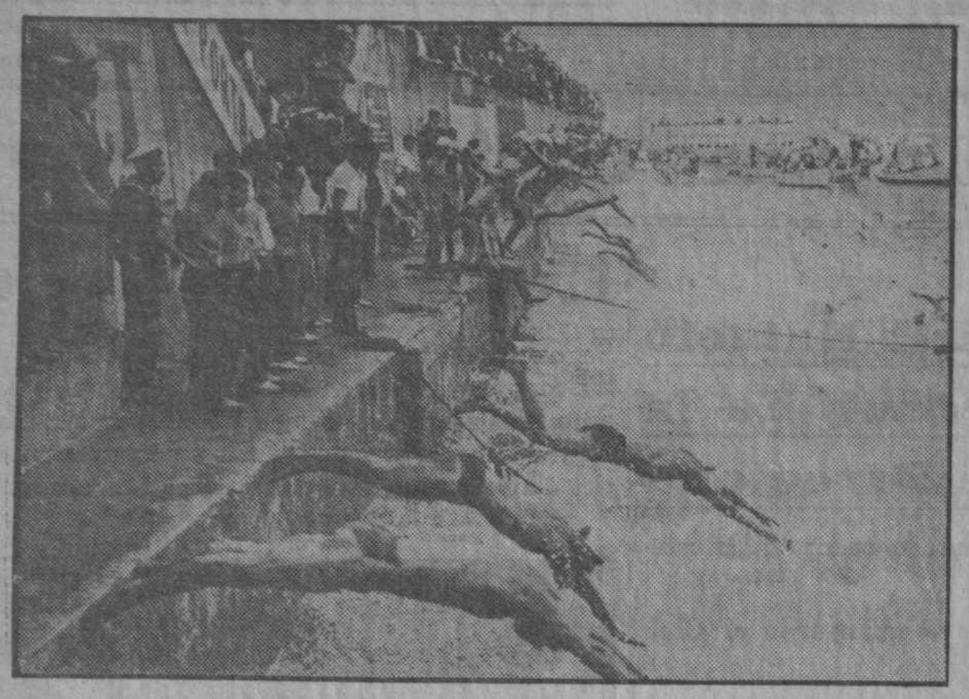
En aquests moments podem assegurar que els ministeris d'Economia, d'Estat i de Marina de la República, es preocupen amb interès de la missió encomanada.

Són diversos els diaris de Madrid que també han secundat la nostra campanya. Entre altres "Ahora", del qual reproduïm la fotografia que encapçala aquestes ratlles, i "Heraldo de Madrid", que en la seva edició del dia 25 publica un reportatge sobre l'afer Evalú, amb el nostre amic Sunyol.

Nosaltres encara volem mantenir l'esperança del feliç èxit d'aquestes gestions. Mentrestant, l'angoixa per la sort de Blanco i la seva pobra filleta persisteix entre nosaltres.

Els campionats de futbol

La VIª travessia del Port

El moment emocionant de la sortida dels participants a la travessia

proesa, i no podia amagar l'emoció que sentia d'ésser la primera nedadora que entrava a l'arribada.

MOT DE LA FI

Això ha estat en síntesi la VI Travessia al Port de Barcelona. Molt de públic, entusiasta va demostrar un gran sentit d'esportivitat durant tot el transcurs de la prova. Una organització bastant bona, llevat de l'entorpiment de les barques, i una voluntat posada a prova, per part dels dirigents del Club Natació Atlètic, i fins a un altre any, en què esperem que la Travessia serà el que mereix Barcelona.

L'ordre d'arribada

1. Ramon Artigues, C. N. A., 52 minuts 14 segons.
2. J. Mateu, C. N. A., 54' 10".
3. A. Masdeu, C. N. T., 55' 15".
4. F. Mestres, C. N. A., 57' 13".
5. J. Ricoma, C. N. T., 57' 17".
6. F. Bernal, C. N. A., 57' 22".
7. X. Benavent, C. N. A., 59'.
8. C. Pica, C. N. Arenys, 1 h. 2' 19".
9. V. Padró, Sallent, 1 h. 2' 21".
10. M. Viles, Sabadell, 1 h. 3' 13".
11. J. Reynes, Athletic.
12. J. Teixidor, Badalona.
13. M. Ledha, Olímpic Club.
14. M. Estela, C. N. Barcelona.
15. J. Bruguera, C. N. Guixols.
16. J. Altimira, C. N. Sabadell.
17. J. Navarro, C. N. Athletic.
18. J. Lluch, C. N. Athletic.
19. R. Tubert, C. N. Sallent.
20. A. Julià, C. N. Sitges.
21. R. Padró, C. N. Sallent.
22. L. Escala, C. N. Sallent.
23. E. Roggen, Tiburon N. C.
24. J. Moreno, C. N. Athletic.
25. A. Pagès, Costa Brava.
26. E. Amoll, Mare Nostrum.
27. J. Cabata, C. N. Athletic.
28. A. Dolç, C. N. Tarragona.
29. J. Kung, C. N. Sallent.
30. J. Macià, Mare Nostrum.
31. J. Fa, independent.
32. J. Val, C. N. Athletic.
33. F. Borrell, independent.
34. F. Roy, C. G. Mataroní.
35. [illegible] Cales, C. N. Sabadell.
36. E. Palma, C. N. Garraf.
37. V. Calzina, N. C. Barcelona.
38. F. López, Desct., Xurruca.
39. F. Figuerola, Dédalo.
40. J. Candela, C. N. Athletic.
41. R. Pellisser, C. N. Tarragona.
42. H. Flórez, C. N. Athletic.
43. N. Mallol, Costa Brava.
44. J. Merino, Tiburón N. C.
45. J. Morral, C. N. Sabadell.
46. R. Pérez, C. N. Arenys.
47. R. Blanquer, Tiburón N. C.
48. S. Benavent, C. N. Garraf.
49. J. Vives, C. N. Athletic.
50. J. Perpinyà, Dédalo.
51. L. Galí, C. N. Sallent.
52. F. Peguera, C. N. Sitges.
53. J. Melón, Mare Nostrum.
54. J. Carles, C. G. Mataroní.
55. A. Vidal, C. N. Athletic.
56. J. Sunyol, C. N. Garraf.
57. F. López, C. N. Garraf.
58. F. Salvador, C. N. Athletic.
59. J. [illegible]alls, independent.
60. M. Vidal, Tiburón N. C.
61. [illegible]. Claret, C. N. Athletic.
62. G. Espert, independent.
63. S. Altarriba, C. N. Sallent.
64. B. Lafuente, C. N. Athletic.
65. P. Feliu, C. G. Mataroní.
66. M. Pinar, C. N. Athletic.
67. E. Mora, A. D. A. Elec.
68. J. Ponç, C. N. Garraf.
69. J. Ballester, independent.
70. P. Ribes, Athletic i Aeronàut.
71. J. Albelda, Sapadors M.
72. P. Muntaner, C. N. Sabadell.
73. J. Balaguer, Mare Nostrum.
74. L. Ardèvol, independent.
75. P. Azuara, C. N. Athletic.
76. F. Font, independent.
77. J. Jiménez, C. N. Martorell.
78. J. Mas, independent.
79. F. Martínez, Athletic.
80. R. Sunyer, C. N. Sabadell.
81. F. Batllevell, Martorell.
82. L. Ledesma, C. N. Garraf.
83. F. Parés, C. N. Badalona.
84. E. Albacar, Tiburón N. C.
85. J. Méndez, C. N. Athletic.
86. Pj Pu.ol, Olímpic.
87. A. Lozano, Mare Nostrum.
88. V. Carmona, C. Catalunya.
89. L. Pavia, Dédalo.
90. F. Algueró, C. N. Athletic.
91. F. Giner, Mare Nostrum.
92. J. Pisa, C. N. Sabadell.
93. A. Vila, C. N. Athletic.
94. E. Gadea, Tiburón N. C.
95. J. Sintes, C. N. Athletic.
96. M. Fernández, C. G. Mataroní.
97. J. Cordi, C. N. Athletic.
98. J. Poquet, C. N. Sabadell.
99. M. Simó, Olímpic Club.
100. G. Xicot, C. N. Athletic.
101. V. Esquiroz, C. E. Mediterrani
102. Senyoreta R. Laurent, Club Femení d'Esports
103. J. Blas, C. N. Athletic.
104. R. Zapatero, C. N. Athletic.
105. Senyoreta Concepció Albert, Club Femení i d'Esports.
106. J. Gubert, Costa Brava.
107. A. Cruz, C. N. Athletic.
108. L. Saura, C. N. Athletic.
109. Otto Schwar, C. N. Athletic.
110. D. Perelló, Dédalo.
111. J. Conejos, C. N. Barcelona.
112. J. Estrada, independent.
113. F. Gaspar, C. N. Athletic.
114. M. Sanz, C. N. Athletic.
115. J. Canalda, C. N. Athletic.
116. J. Grau, C. N. Athletic.
117. R. Masferrer, C. G. Mataroní.
118. F. Royo, C. N. Atlètic.
119. J. Castellvell, C. N. Mediter.
120. M. Sala, C. N. Atlètic.
121. J. Pau, C. N. Atlètic.
122. J. Figueres, C. N. Sabadell.
123. R. Roch, C. N. Sabadell.
124. M. Ruiz, Mare Nostrum.
125. V. Ferrer, Tiburó N. C.
126. V. Cucala, C. N. Atlètic.
127. J. Heredia, C. N. Atlètic.
128. M. Barroso, Dédalo.
129. F. Raimat, C. Femení.
130. J. Renom, C. N. Atlètic.
131. P. Llesuy, independent.
132. Ll. Baró, Mare Nostrum.
133. T. Lorenzo, C. N. Atlètic.
134. E. Besteiro, independent.
135. J. Buch, C. G. Mataroní.
136. M. Grau, C. N. Atlètic.
137. D. Aguirre, Sapadors.
138. F. Martínez, C. N. Atlètic.
139. F. Parra, independent.
140. Sta. V. Poquet, Badalona.
141. M. Góngora, C. N. Atlètic.
142. R. Salitxes, C. G. Mataroní.
143. J. Ramírez, C. N. Atlètic.
144. J. Martín, independent.
145. A. Olba, C. N. Atlètic.
146. F. Cornet, independent.
147. A. Canalda, C. N. Atlètic.
148. Domènec Feliu, C. Catalunya.
149. P. Fabra, independent.
150. J. Sobrino, Mare Nostrum.
151. Antoni Mir, C. N. Sabadell.
152. Sta. Maria Sànchez, C. N. A.
153. J. Lluch, Tiburó N. C.
154. J. Pla, C. N. Badalona.
155. Pilar Raimat, C. Femení.
156. F. Clara, C. N. Atlètic.
157. V. iVctòria, Sapadors M.
158. V. Nacher, Mare Nostrum.
159. P. Fitó, independent.
160. J. Desprius, Dédalo.
161. J. Adam, C. N. Atlètic.
162. A. Moya, C. N. Atlètic.
163. M. Maristany, C. N. Atlètic.
164. F. Mira, C. Catalunya.

(Tots ells classificats dintre de l'hora després del primer.)

165. J. Soler, C. N. Atlètic.
166. Sta. J. Montia, C. Femení.
167. J. Climent, independent.

BANYERES CARDONA VERGARA 1

168. J. Guerrero, independent.
169. M. Pérez, independent.
170. Sta. I. Gomila, C. Femení.
171. Ll. Aldea, C. N. Atlètic.
172. J. Mestres, C. N. Atlètic.

CLASSIFICACIO FEMENINA

1. R. Laurent, C. Femení.
2. C. Albert, C. Femen.
3. F. Raimat, C. Femení.
4. V. Poquet, C. Badalona.
5. M. Sànchez, C. Atlètic.
6. P. Raimat, C. Femení.
7. J. Montia, C. Femení.
8. J. Gomila, C. Femení.

CLASSIFICACIO PER EQUIPS GRAN PREMI GENERALITAT DE CATALUNYA

1. C. N. Atlètic, 1-2-4: 7 punts.
2. C. N. Tarragona, 3-5-28: 36 p.
3. C. N. Sallent, 9-10-21: 49 p.
4. C. N. Sabadell, 10-16-35: 61 p.
5. C.N.M. Nostrum, 26-30-58: 114.
6. Tiburon N. C., de València, 23-44-47: 114 punts.

PRIMER DE MARINERS
Francesc López, "Churruca".
PRIMER DE MILITARS
Josep Albelda, Sapadors M.
CHALLENGE DURAN
C. N. Atlètic: 57 nedadors.

CASAS
FOTOGRAF
TREBALLS PER A AMATEURS
Zurbano, 3

Ptes. 495
LUTEPHON
El millor aparell de ràdio
Funciona sense antena i enxufat directe a la corrent
Facilitats en el pagament
ESTABLIMENTS LUTETIA
Casp, 22 - Telèfon 14372 - Barcelona

CAMPIONAT DE CATALUNYA--

A CAN RABIA

Llàtzer Florença, porter i màrtir, o cinc a un

Diuen que el peix gros es menja el petit. Diuen, també, que després d'un hivern de molt de fred, ve un estiu de molta calor. No manca qui assegura que els millors mitjons són els de la casa tal i qui jura i perjura que per guarir els ulls de poll no hi ha res més com la pomada de llangardaix.

Ahir, però, tot això no ens preocupava gran cosa. Ahir només tenfem una preocupació: el paper que faria el Catalunya davant l'Espanyol, la cua davant el cap, el fanal vermell del furgó, en lluita amb la locomotora del Campionat. Ens tenia tan preocupats que no vàrem dinar, ni vàrem prendre cafè, ni vàrem pagar el taxi.

Amb les vísceres encongides, vàrem anar a Can Ràbia. Sabíem que l'Europa, ai, el Gràcia!, ai, el Catalunya!, estrenava mitges i jerseis. Sabíem que entre els elements directius del Cercle gracienc l'optimisme era la nota dominant perquè aquests jerseis ncus tenen unes mànegues que arriben als munyons, i això era un bon símptoma, perquè acabava d'una vegada amb la llegenda de què el Catalunya és un equip de mitja mànega. A més a més, l'equip del Catalunya, com tots els equips que s'estimen una mica, té un jugador negre, un negre de debò, tan català com nosaltres, però negre autèntic. Llàstima que no xuti, i que acluqui els ulls quan li entra un contrari, però no podem negar que fa bonic i ajuda a l'optimisme.

El cas és que el partit va començar en mig d'un optimisme general. Una senyoreta de l'antic règim se'ns va penjar a l'orella dreta, i sort tinguérem que l'Espanyol va començar aviat a fer gols, perquè del contrari aquella senyoreta ens hauria fet patir de debò. I això que era més lletja que un pecat.

Marcelí Domingo hauria d'anar—això entre parèntesi—una tarda de partit a Can Ràbia. En lloc és aplicat el decret sobre bilingüisme amb tanta rigorositat:

—"Vaya chut!"

—Apa, noi!

—"No aflojes; duro y a la cabeza."

—Qu té set i vol beure?

—"Pastillas de café con leche."

Tancat el parèntesi, hem de dir que va començar el partit i ben aviat aquella home que té dos caps, perquè els treu simultàniament per les dues finestres del xalet, ja va començar a treballar. No feia encara deu minuts que havia començat la lluita, que dessota d'aquell rètol que diu "C. D. Español" ja hi haviaun 4 dret com un Sant Pau. (No garantim l'exactitud de la semblança, però fa bonic.)

Aquest primer gol era imparable. El segon—que algú va creure que no ho havia estat, puix que Florença deturà la bala damunt la ratlla, segons uns, i a dintre del gol, segons altres—era de la mateixa categoria. I el mateix podem dir dels altres tres. El pobre Florença, sense tenir-hi cap culpa, hagué d'aguantar tot sol l'escomesa de l'equip contrari, i s'apuntà un èxit deixant-se fer només cinc gols.

La primera part del partit fou una mena de partit de lladres i serenos. No volem ferir susceptibilitats adjudicant el qualificatiu de lladres als uns i el de serenos als altres, però ho diem per donar una impressió del que fou el partit. Un dels bàndols—dieu-ne lladres, dieu-ne serenos—era integrat per una colla de grandassots (l'Espanyol): l'altre equip—dieu-ne també com vulgueu—l'integraven una colla de criatures tot just desmamades que no podien dir fava (el Catalunya). I va passar el que havia de passar. Els grandassots van fer quatre gols com quatre catedrals, i els nanos no s'hi veien de cap ull. Sort de l'infeliñ de Florença—que per equivocació jugava amb els nanos—, que els va salvar de més d'un compromís.

Nosaltres no havíem vist el Catalunya. Només sabíem els resultats aconseguits fins ara. Resultats molt honorables que no han valgut cap punt a l'equip vermell, però que evidenciaven una gran resistència a ésser batut. Ahir ens vam convèncer del dolents que deuen haver estat els seus anteriors adversaris o de la gran qualitat que deu tenir l'Espanyol, perquè davant d'aquest equip no s'hi veia l'adversari i sense matar-s'hi gaire ni gens, com aquell que juga al dòmino, van fer cinc gols com nihaurien pogut fer més amb una dosi més important d'empenta i sense En Florença pel mig.

A la segona part, la cosa va canviar. L'Espanyol va ralentir i el Catalunya va fer un va-i-tot. I a darrera hora va salvar-se l'honor amb un gol que marcà En Miró, per correspondre als tres que havia marcat anteriorment Besolí, el que havia marcar Jover i el que marcà Llovera.

En fi, un partit sense pena ni glòria que l'Espanyol va guanyar al cap de pocs minuts d'haver començat. Una actuació del Catalunya que fa esperançar la persistència del zero a la puntuació i un arbitratge del senyor Camorera, com tots els seus. Sense tenir en compte, aquesta vegada, que el Catalunya mereixia una mica de consideració.

Fou un match entre dos pesos diferents. Entre un pes fort i un pes mosca, i el resultat fou el natural. Que Carnera va delxar k. c. a Víctor Ferran.

El públic de l'Espanyol va sortir engrescat. El del Catalunya, com sempre.

Els equips van arrenglerarse així:

ESPANYOL. — Manyer, Saprissa, Moliner, Trabal, Loyola, Pausas, Prat, Besolí, Llovera, Soler i Jover.

CATALUNYA.—Florença, Vila, Ibáñez, Alminyana, Burguete, Josa, Lluch, Miró, Vila II, Betancourt i Esteve.

A.

MIRALLS, MARCS I MOTLLURES
J. M. Terrés Camaló, S/C
Ausias March, 3 - Tel. 18155

Copes i Medalles der a esport - - - -
E. SEGURA
Plaça Francesc Macià, 16
Telèfon 17915

A VILAFRANC ADEL PENEDES

F. C. Vilafranca, 3
S. C. Vilanova, 1

Diumenge fou el segon partit de Campionat. Vilafranca jugà contra el S. C. Vilanova. Equip novell, naixent de la fosa A. Alumnes Obrers de la mateixa vila.

Per tant podem dir que és nou equip, ja que la major part d'elements novells en aquesta mena de lluites (salvant ds o tres jugadors que demostraren estar ja gastats), encara que alguna jugada treguessin quelcom de la classe que havien estat.

Si analitzem l'equip foraster direm que potser és l'equip més fluix que pren part la Campionat, dintre aquest grup. Els seus elements, jugant sense conjunt, demostren no estar entrenats, però jugat amb una fe tan gran que arriben a rescabalarse de les faltes de què es troben mancats.

El Vilafranca davant d'ells féu un paper tristíssim. Arribà a posar de malhumor els partidaris. Es clar que hi hagué l'atenuant que estava mancat del mig centre Larrosa (element indispensable avui) i que Via no pogué suplir de bon tros. Semblava com si l'empenta en què jugaven els forasters els arribés a espantar, ja que no té explicació que un equip com és el Vilafranca, bregat i que fa temps que els seus elements juguen junts, fessin el paper que feren. Ens atrevirem a dir que si el Vilanova hagués tingut algun element oportunista a la davantera haurien arribat a empatar.

Un moment del partit Barcelona-Palafrugell

Sota les ordres d'En Mariner els equips s'arrenglleraren com segueix:

Vilanova: Alvarez; Aparici, Callao; Vidal, Paco, Bages; Arnàez, Lleó, Domingo, Olària i Gener.

Vilafranca: Sabater; Aparici, Rodríguez; Lara, Luia, Gonzàlez; Castells, Quinquilla, Sanui, Xifreu i Garcia.

El primer gol l'aconseguí el Vilafranca en tirar un còrner que entrà sol i que acabà de rematar Lara, deixant badant a tothom. Als pocs moments el Vilanova empatà gràcies a una falsa entesa de Quinquilla i Sabater, que acabà per marcar Quinquilla el gol d'empat. Acabà la primera part amb el resultat d'un a un. A la segona part Gonzàlez passà a mig centre, coneixent-se ja molt en l'atac. Quan mancaven vint minuts per acabar el partit, Sanui aconseguí els dos gols, i s'acreditá com a davanter centre de classe.

les ordres de López, de la següent manera:

C. E. Manresa: Corrons, Prat, Guarro, Galobart I, Prat D., Zenzano, Galobard II, Nebot, Bellavista, Coll i Senyal.

U. A. Horta: Serranz, Brió, Pérez, Capel, Baudina, Ribó, Font, Pinyol, Xaxu, López i Aguilera.

Durant la primera part el domini és incert, amb lleuger avantatge per a le'quip local. A la meitat d'aquest primer temps es produí el primer gol d'un penal que Senyal sabé convertir en gol.

Corrons deturà bé un bon xut de l'ex-manresà Xaxu i durant la resta del partit es mostrà zelós defensor de la seva porteria.

Al cap de poca estona de començada la represa, Aguilera

PIBERNAT BASCULES CAIXES PER A CABALS PARLAMENT 9-11

A GIRONA

Granollers S. C., 2
Girona F. C., 1

A Vista Alegre, i corresponent al grup B del Campionat en curs, s'ha celebrat aquest partit.

No podem fer cap comentari, per quant assumptes particulars ens privaren d'assistir-hi. No obstant, referències telefòniques ens diuen que la línia mitjana local ha flaquejat moltíssim, no podent aturar el Granollers, que compta amb un equip magnífic. En resum: dos punts menys pels locals, que bona falta faran a l'acabament d'aquest Campionat.

A MANRESA

Manresa, 1 - Horta, 2

Un partit de tons desagradables

Heus-ací un altre dels partits que contribueixen a fer decaure l'esperit futbolístic, tant per la tònica com per les conseqüències finals que va tenir.

Ja a l'inici de temporada del campionat passat es descabdellaren [illegible] camp del Pujolet, un [illegible] i l'altre també, fets [illegible] el club manresà [illegible] vallada moral i tècnica, de la qual li costà refer-se. En reemprendre novament la palestra del campionat, lluny de corregir-se, s'han reproduït lamentablement aquells incidents de què suara fèiem esment. Segurament la decepció que en l'ànim dels pocs aficionats manresans han produït les injustícies de què el Manresa ha estat constantment objecte és el motiu d'haver arribat a perdre allò que se'n diu la calma i emprendre's la justícia pel seu compte; procediment que, naturalment, recriminem en absolut.

Esperem que no es repetirà el fet pels uns ni pels altres, a fi de no donar lloc a què el camp del Pujolet adquireixi una trista popularitat que cap benefici pot reportar-li.

I anem a ressenyar someramente el partit, el qual, si no fou pròdig en bones jugades, no estigué mancat d'interès en la curta estona que es descabdellà normalment.

Els equips s'arrengleraren, a aconseguí empatar després d'una centrada de Font.

L'àrbitre senyor López comet la primera injustícia — volem creure el primer desencert — en anullar un gol al Manresa que sinceramente creiem legal. Això servi de pedra de toc per a exaltar els espectadors.

Per si no fos prou, a continuació deixà d'assenyalar un penalty contra el barcelonins, i en canvi en féu executar un contra el Manresa, tan innocent com el primer.

Aquest càstig el llançà López a la xarxa, sense que Corrons ho pogués evitar, i això valgué el gol de la victòria als blancs.

El demés, ja s'endevina: pilotes a fora, nerviosisme, topades, i, al final, la inevitable invasió del camp i agressió a l'àrbitre, el qual hagué de sortir a pes de braços i custodiat pels jugadors, directius i públic, en mig d'una cridòria infernal.

Es lamentable que això succeeixi encara. Es lamentable que un àrbitre perjudiqui tan visiblement un equip determinat, però en el cas present potser fou més per inèpcia que per parcialitat. (Ja caldria que hom revisés els jutges de futbol.)

Però, sigui com sigui, res no justifica el fet deplorable d'agredir un home. Protestem enèrgicament del fet i pel bé del futbol confiem no tornar-ho a presenciar.

CABAVOS CARDONA VERGARA 1

A SANT BOI

El Santboià és vençut pel Sant Andreu per un gol a cap

Una jugada desgraciada de Local, en interposar-se a Montserrat, desviant amb el cap una pilota a gol, quan el porter santboià anava a fer-se amb la bala en una oportuna sortida, ha costat la derrota al club ribereny.

Sols així podia fer-se avui un gol.

CLAVAGUERA
JOIER
Avisa als seus clients el trasllat dels seus Tallers i Despatx a la
Ronda de la Universitat, 22

Les davanteres d'una i altra banda han demostrat, dissortadament, que l'eficàcia i el rendiment necessari no existeix en elles. Han decepcionat completament, i per les ments dels admiradors santboians han passat com una ombra els records dels Avellanet, Galtés, Millan, Elies, Castranera i sobretot Ribes i Vandellós.

Entre aquests i els cinc d'avui pot fer-se una davantera apanyada que respongui a les necessitats del club.

Del contrari, no els faran gaires gols, però no en faran cap.

Del Sant Andreu podem dir el mateix. No igualaran pas les gestes els davanters d'avui, dels Pellicer, Comes, Besolí, Sanuy i d'altres.

Amb aquests davanters, el Sant Andreu no creiem que faci res de bo.

El joc d'avui, doncs, ha estat de mitjos i defenses.

Als peus d'aquests han mort tots els avenços dels davanters, no poguent-se lluir els porters perquè no els han arribat gaires pilotes de compromís.

En una d'elles, però, ha sortit fortament lesionat el porter del "Santboià", Montserrat, que hagué d'ésser rellevat per Ramoneda, al principi de la segona part.

El partit no ha respost pas a l'expectació despertada, fou favorable al Sant Andreu en la primera part, i dominà molt el Santboià en la segona.

Planell ha arbitrat bé.

Els equips s'han arrenglerat així:

SANT ANDREU: Petrus; López, Lober; Codina, Duran, Inglan; Rius, Ciordia, Aries, Valribera i Torelló.

SANTBOIA: Montserrat (Ramoneda); Lacal, Mir; Cifuentes, Puig, Barrachina; Sospedra, Alejo, Barberà, Casadesús i Rius.

TALLERS GRAFICS
APTRICI ARNAU
Verdaguer i Callís, 5 i 7
Telèfon 14856 Barcelona

A SABADELL

El Sabadell bat el Badalona per tres gols a dos

El partit jugat ahir al terreny de la Creu Alta entre el Badalona i el Sabadell fou d'aquells encontres que fan estar frenètics els respectius partidaris fins al final, i que resulten palesament indecisos mentre manca tan sols un minut de joc.

El Badalona tenia evident necessitat d'aconseguir els punts per a allunyar-se de la cua, i el Sabadell també li convenia guanyar per a assegurar-se un dels primers llocs, ja que aquesta és la intenció dels sabadellencs. Ja és de suposar, doncs, l'entusiasme amb què ambdós onzes es disputaren la partida, entusiasme que féu que la lluita fos ben disputada en tots moments, i que en alguns esdevingués àdhuc enèrgica.

De la manera com va anar l'encontre, el mateix podia vèncer un equip que l'altre; el Badalona exercí més domini que el Sabadell, però no li era possible de rematar amb èxit les combinacions dels seus davanters. Quant a la preparació de les jugades, els costerers estigueren millor que els seus contraris, si bé cal fer constar que la causa principal fou la manca de Gràcia en la línit mitjana local.

La primera part tingué un desenvolupament nivellat, i el marcador va funcionar en primer lloc, i dues vegades consecutives, a favor del Sabadell; la facilitat i rapidesa amb què els locals aconseguiren aquests dos gols féu que hom considerés el partit ja decidit; però una jugada desgraciada d'un mig sabadellenc va valer el primer gol badaloní i féu trontollar la moral del Sabadell. El segons temps fou quelcom favorable als visitants, degut a la inseguretat dels mitjos ales locals, els quals tingueren un dia francament dolent. Això féu possible l'empat badaloní, i estigué a punt de proporcionar-li la victòria. Aquesta finalment es decantà pel Sabadell, degut a una encertada intervenció de Bertran en rematar el tercer gol sabadellenc, i a una gran jugada de Macip en desviar a còrner un gol segur, un minut abans d'acabar el partit.

El Sabadell va tenir un dia regular; la seva actuació, sense ésser dolenta, no va convèncer a la majoria dels seus adeptes. Gràcia, lesionat d'alguna consideració, no va poder arrenglerar-se, i si bé el seu lloc el va ocupar discretament Martí, aquest féu molta falta al seu lloc habitual de mig ala. La inseguretat dels mitjos sabadellencs ocasionà una infinitat de perills al seu marc, i al mateix temps va ésser causa que la davantera local, palesament mal servida, no donés el rendiment que normalment cal esperar-ne.

La gran tasca de Macip al marc sabadellenc va contribuir de bona manera a la victòria del cercle local; als començaments de l'encontre, i cap a les caballes, Macip va actuar de providència. Oro i Sorribes van formar una bona defensa, particularment aquest darrer, que va constituir una valla molt difícil de traspassar. Els mitjos ja hem dit que foren la part flaca de l'equip, i molt especialment els ales. La davantera va complir, i més si es té en compte el mal servida que va estar. Dels seus components no cal fer excepcions, ja que tots feren els esforços possibles per a proporcionar el triomf a l'equip local.

Del Badalona cal dir que no es va pas perdre per manca d'entusiasme ni per defalliment de cap mena; al contrari, va jugar sempre amb una voluntat extraordinària, i va donar a les jugades tanta mobilitat, que els elements contraris, ràpids de per si, en més d'una ocasió anaren de bòlit. A l'inrevés del Sabadell, l'onze de la costa va disposar d'una línia mitjana ben compenetrada, que va tendre curosament l'atac, el qual es va mostrar força perillós en la preparació de les jugades, però no tant en les rematades finals. La defensa i porta del Badalona van estar a menys alçària que les altres dues línies del mateix club. Individualment van destacar Cristià, Font, Garriga, Segura i Redó.

L'àrbitre era el senyor Pujol, el qual va actuar regularment; tingué les equivocacions acostumades en la majoria d'àrbitres, i com que es va equivocar per a totes dues bandes, creiem que ningú no hi tindrà res a dir.

L'afany d'aconseguir la victòria que tenia el Badalona es palesà tot seguit de començar l'encontre en les perillo... arrencades que portà a terme, i que no es convertiren en gol gràcies al granencert de Macip, el qual fol ovacionat.

Després, l Sabadell replicà amb una ofensiva molt ben portada per les ales, que va acabar en còrner. La lluita esdevingué anivellada fins als trenta minuts, i aleshores en breus moments el Sabadell va marcar dos gols, el primer degut a Bertran i el segon a una combinació que remataren Tena i Calvet alhora, però fou aquest qui endinsà la bala a la porta.

Alguns minuts després d'aquest darrer gol, Mota, del Sabadell, en voler allunyar un perill del seu marc, ho féu tan malament que enclastà la pilota a la seva pròpia xarxa, i amb aquest resultat va acabar la primera part.

El Sabadell, que amb la desgraciada jugada de Mota s'havia trasbalsat palesament, va reprendre la lluita amb evident desconcert encara, la qual cosa va originar un lleuger domini del Badalona que acabà en còrner.

Els sabadellencs van nivellar la partida, però per poca estona, ja que els badalonins van empènyer de nou fins que en una escapada molt ben treballada, Redó va entrar el gol de l'empat.

El Sabadell es va adonar que la cosa li perillava i va reaccionar enèrgicament fins a posar en perill el marc de Casanoves, però sense profit, i tot seguit va venir la rèplica del Badalona, també sense resultat. D'aquesta manera va continuar la lluita fins tres minuts abans d'acabar, i aleshores es va produir la jugada que valgué el triomf sabadellenc, la qual jugada va ésser brillantment preparada per Calvet i rematada amb gran oportunitat per Bertran d'un encertat cop de cap.

Al minut d'aquest gol tingué lloc una escapada rapidíssima de Segura, el qual va arribar fins als dominis de Macip i xutà a l'angle, però el porter sabadellenc, que tenia una gran tarda, desvià la pilota a còrner, que fou llançat sense resultat.

La poca estona que mancava fins al final transcorregué sense res digne d'esment.

Composició dels equips:

Sabadell: Macip, Oro, Sorribes, Querol, Martí, Mota, Garreta, Bertran, Tena, Calvet i Roca.

Badalona: Casanoves, Borràs, Roure, Mena, Font, Cristià, Segura, Palomera, Garriga, Redó i Masferrer.

P. F.

A LA COLONIA GÜELL

Reus Deportiu, 2
F. C. Güell, 3

Es comença el partit amb un fort atac de la davantera local que pressionasiona el porter reusenc al qual se li dóna ocasió de lluir-se magníficament, parant tota mena de jugades que els equipiers blau-grocs efectuen magníficament.

En una avançada del Reus, degut a una indecisió de la defensa local, que per cert actua amb bon encert, dóna lloc al gol del Reus.

A partir d'aquest gol segueix el piloteig en la porta del Reus fins qu eacaba la primera part.

La segona ha estat quasi igual que la primera, però el Reus ha marcat el segon gol.

S'han destacat pel Reus el porter i defenses. Pel Griell la defensa i gran part dels daavanters, ajudats de Sancho i Santamaria.

Els resultats

CATALUNYA

Primera categoria

Barcelona-Palafrugell, 8-0.
Martinenc-Júpiter, 3-5.
Espanyol-Catalunya, 5-1.
Sabadell-Badalona, 3-2.

CLASSIFICACIÓ

Espanyol	5	4	0	1	24	7	8
Barcelona	5	3	1	1	18	4	7
Sabadell	5	3	1	1	11	8	7
Júpiter	5	3	1	1	12	10	7
Palafrugell	5	2	1	2	6	18	5
Martinenc	5	2	0	3	10	10	4
Badalona	5	1	0	4	5	14	2
Catalunya	5	0	0	5	5	14	0

Dijous passat es jugaren els següents partits, havent donat aquests resultats:

Barcelona-Sabadell, 0-0.
Catalunya-Martinenc, 1-2.
Júpiter-Palafrugell, 1-1.
Badalona-Espanyol, 0-2.

Segona categoria preferent

Grup A

Sans-G. Tarragona, 3-0.
Güell-Reus, 0-2.
Santboià-Sant Andreu, 0-1.
Vilafranca-A. O. Vilanova, 3-1.

CLASSIFICACIÓ

Sant Andreu	2	2	0	0	3	1	4
Vilafranca	2	1	1	0	5	3	3
Sans	2	1	0	1	4	2	2
Reus	2	1	0	1	3	2	2
Santboià	2	1	0	1	2	2	2
A. O. Vilanova	2	0	1	1	1	3	1
G. Tarragona	2	0	1	1	2	5	1
Güell	2	0	1	1	0	2	1

Grup B

Atl. Sabadell-Ripollet, 1-1.
Manresa-Horta, 1-2.
Terrassa-Iluro, 2-1.
Girona-Granollers, 1-2.

CLASSIFICACIÓ

'232,							
Horta	2	2	0	0	4	2	4
Ripollet	2	1	1	0	6	2	3
Granollers	2	1	1	0	2	1	3
Terrassa	2	1	1	0	2	1	3
Iluro	2	1	0	1	7	2	2
Atl. Sabadell	2	0	1	1	2	3	1
Girona	2	0	0	2	2	7	0
Manresa	2	0	0	2	1	8	0

ANDALUSIA

Huelva-Còrdova, 3-3.
Betis-Malagueny, 3-3.

BISCAIA

Alavés-Athletic, 1-2.
Baracaldo-Erandi, 1-1.

CANTÀBRIA-ASTÚRIES

Sporting-Racing, 6-1.
Avilesino-Oviedo, 1-3.
Eclipse-Gijón, 2-1.

CENTRE-ARAGÓ-CASTELLA

TAthletic-Castella, 2-1.
Nacional-Valladolid, 2-0
Iberia-Madrid, 0-6.

GALICIA

Racing-Celta, 2-2.
Orense,Corunya, 0-2.
Eirinya-Burgos, 7-1.

GUIPÚSCOA-NAVARRA-ARAGÓ-RIOJA

Irún-Euzcalduna, 3-0.
Donòstia-Saragossa, 8-0.
Osasuna-Logronyo, 0-0.

MALLORCA

Belars-Manacor, 6-2.
Constància-Mallorca, 2-2.

MÚRCIA-LLEVANT

Múrcia-Hércules, 4-2.
Elx-Imperial, 1-2.
Lorca-Cartagena (forfait del primer).

VALÈNCIA

València-Llevant, 2-0.
Gimnàstic-Sporting, 6-0.
Saguntí-Castelló, 2-1.

A l'ordre de Pequera s'han arrenglerat:

Reus: Sansh Guasch, Cort; Margalef, Larrosa, Fornés; Sans, Domingo, Roses, Ronduà i Cano.

Griell: Noia; Comes, Amill; Sancho, Mateu, Santamaria; Simon, Montoliu, Ferret, Garcia i Bergés.

A SABADELL

L'Atlètic i el Ripollet empaten a un gol

Sense domini positiu per cap dels cercles contendents, es va descabdellar aquest encontre; n alguna ocasió semblava que l'onze sabadellenc anava a imposar-se, però la peessió no durava gaire.

L'equip de l'Atlètic està completament canviat en comparació amb el Campionat anterior, i tal com està constituí avui, forma un conjunt inferior al d'aleshores, ja que a alguns dels jugadors raspassats no ha estat possible trobar-los un substitut adequat.

L'onze local disposa d'uns jugadors plens d'entusiasme, que ja és molt, i amb aquesta condició suplei-xen la manca de tècnica, i esdevenen i tot perillosos pel contrari.

El Ripollet forma un conjunt acceptable, i proves en va donar ahir en moltes ocasions, durant les quals estigué a punt de decantar la victòria per la seva banda.

L'onze visitant té un joc ràpid i desconcertant; el que li manca és afinar una mica les jugades i tenir més decisió davant de porta.

Durant el partit únicament es va marcar un gol per banda, i això que les ocasions abundaren en gran manera. Els autors dels gols foren Cases i Crespo, del Ripollet i Atlètic, respectivament.

Els equips eren:

Atlètic: Jo; Pastor, Gutiérrez; Doménec, Gonzalbo, Colungo; Suàrez, Gordi, Gil, Crespo i Calatayud.

Ripollet: Espanyol; Campanyà, Maranges; Simon, Sans, Agulló; Marzo, Borràs, Cases, Portuguès i Morató.

Arbitrà regularment Santiago.

TEATRES

TEATRE NOVETATS
Gran companyia de sarsuela i opereta
EMILI VENDRELL
A les 10:
El húsar de la guardia
MOLINOS DE VIENTO
per VENDRELL, i
LA CANCION DEL OLVIDO
Demà, comiat de la Companyia. Tarda:
LA GENERALA !
Nit: LA CANCION DEL OLVIDO
Nit: LA CANCION DE LOLVIDO
MOLINOS DE VIENTO i LOS CLAVELES
Gran acte de concert a càrrec de l'eminent divo EMILI VENDRELL
Demà-passat, dimecres, cinc únics dies
DERKAS i MERCE SEROS
Es despatxa a comptadoria.

CINEMES

COLISEUM
Avui, nit, a les deu:
"PETIT CAFE"
per Maurice Chevalier
REVISTA PARAMOUNT
i ¿QUIEN LA BESARA? (Dibuixos)

ROSSELLO CINEMA
Avui, nit, a les 10
Dibuixos sonors - Revista sonora.
EL RECLUTA (muda), per Monty Banks.
SU INTIMO SECRETO
(parlada en espanyol)

Fantasio
Avui, nit, a les 10: Noticiari Fox. Un film "Caricato Cinamond".
El guapo del batallón
Un film cultural Fox, ORO LIQUIDO. La fastuosa opereta Ufa,
EL FAVORITO DE LA GUARDIA
cantada en francès per Lilian Harvey i Henri Carat.

CINEMA PARIS
Avui, nit, a les 9'45
Revista - Dibuixos sonors - William Haines en CORAZON DE MARINO. Triomf de Dolors del Río i Charles Farrell en
LA DANZA ROJA

ESPORTS

FRONTO NOVETATS
Avui, dilluns, tarda: NO HI HA FUNCIO. Nit, a les 10'15: AZUMENDI - AREITIO i contra ONAINDIA - NAVAS. Detalls per cartells.

A LES CORTS

El Barcelona, sense millorar deficients passades actuacions, va batre el Palafrugell per vuit gols a cap

Es evident que un resultat de vuit gols a zero és tot un resultat. Un resultat rodó, concret, precís, dels que no admeten excuses ni donen lloc a dubts. El mateix el vuit que el zero són prou eloqüents perquè ens hàgim d'esforçar gaire en convèncer el lector que l'equip empordanès ens va causar una pobríssima impressió. Francament no crèiem, no podíem sospitar tan sols, que l'equip que a Palafrugell aconsegueix resultats força falaguers, pugui desinflar-se d'una manera tan llastimosa com msucceí fa quinze dies al camp de Can Ràbia i ahir al de Les Corts. Potser algú en dirà, d'aquesta, diguem-ne irregularitat, inexperiència, manca d'habitud de jugar a la primera categoria. Jo m'atreviria a dir, millor, que no és més que manca de "qualitat", pobresa de joc, que a voltes vol dir sobra de recursos, de recursos de tota mena.

Al primer temps, jugant l'equip complet, amb el porter titular guardant el marc, el Palafrugell va "encaixar", l'un darrera l'altre fins a quatre gols, dos dels quals, els primers precisament, l'àrbitre senyor Llobera—de la tasca del qual més endavant parlarem amb l'extensió que el seu desencert comès exigeix—havia d'haver anulat, el primer, per offside clarissim de Roman, i el segon, per haver-lo entrat Arocha amb el braç. En reprendre's la partida, al cap de cinc minuts escassos de joc, el Palafrugell va quedar-se sense Ganxia i el Barcelona sense Arocha. Al terreny, en realitat, no va quedar-hi més que un equip: el Barcelona, car el Palafrugell ni per defensar-se mitjanament va tenir traça. Tres quarts d'hora en el transcurs dels quals el Palafrugell, conseqüent, va "encaixar" quatre gols més, i d'aquests, just és confessar-ho, ni un tan sols que no mereixés ésser-ho, quatre gols magnífics, brillants, engrescadors que varen repartir-se meitat per meitat Samitier i Ramon.

Amb el que portem dit queda demostrat que damunt l'herba del terreny de Les Corts el Palafrugell no s'hi va veure. El zero d'una banda i el vuit d'una altra ho diu prou clar. Ara bé: jugà bé el Barcelona? Va construir un joc perfecte, que justifiqués un *score* tan elevat? Rodonament, no. Ni amb onze jugadors, ni amb deu, el Barcelona va fer bon futbol. Tal com va jugar el Barcelona és impossible, tot i els vuit gols que la gent s'engresqui i es faci illusions. Moments que podríem dir-ne inspirats de Piera, Samitier i Ramon determinaren—junt amb la deficientíssima tasca dels empordanesos—la consecució dels vuit gols, com podien haver-ne estat deu o dotze. I si hagués estat així, diria igual, això és, que el Barcelona, com a equip, no va existir. El lligam entre davanters i mitjos i aquests i els defenses fou nul. Cadascú anà per ell i tots plegats varen confiar més en l'esforç propi que no en etl del conjunt. Ahir, aquest sistema va anar bé: vuit a zero. Però compte, amics: ni engrescaments ni illusions. Enfront d'un equip, un altre. I que guanyi qui més en sàpiga.

* * *

Hem dit més amunt que parlaríem de la desencertada tasca de Llobera. Aquest àrbitre, un dia "as" indiscutible, travessa un mal moment. Es diria que pel camp hi divaga, que no sap ben bé on és. Aquest seguir el joc de lluny i sense massa interès, fou causa que donés vàlids als dos primers gols del Barcelona, illegals a tot ésser-ho. I aquest obrar sense energia i a destemps fou causa també que s'agreugés l'incident Gauxia-Arocha. Si Llobera, amb rapidesa i energia com calia, hagués expulsat Gauxia quan, després de cometre un fould reprobable a Samitier agredí Arocha, hauria evitat que el davanter barcelonista s'hagués decidit a prendre's la justícia per la seva mà i que el públic exterioritzés iradament i justificadament la seva protesta.

S'hauria pogut evitar — no n'estem massa segurs... — que Gauxia "correspongués" a la protesta del públic de manera grollera, inadmissible, impròpia, mereixedora, si més no, de severa sanció federativa. Llovera expulsà Gauxia i Arocha. El Barcelona quedà amb deu jugadors i també el Palafrugell. Gauxia fou substituït per Miquel.

Els equips foren:

Palafrugell. — Gauxia, Colomer, Blanch, Pous, Castelló, Cabanes, Esteve, Espada, Miquel, Abelard i Reixach.

Barcelona. — Nogués (als 31 minuts del primer temps, Vidal, per haver-se lesionat aquell), Zabalo, Mas, Martí, Guzman, Arnau, Piera, Samitier, Arocha, Ramon i Sagi.

Mitja entradeta i gràcies. La veritat és que a ningú no pot estranyar el retraïment del públic.

J. F.

A SANT MARTÍ

Malgrat una formidable reacció, el Martinenc no pot evitar la victòria del Júpiter per cinc a tres

Va fer ahir tots els esforos pos

Va fer ahir tots els esforços que li foren possibles el Martinenc per a sortir vencedor de la topada amb el seu vell rival el C. D. Júpiter, però malgrat haver arribat a l'empat quan tres eren els gols que de diferència hi havia apuntats, foren vençuts definitivament per dos gols més d'aquells indiscutibles i degut amb tota seguretat a una millor qualitat dels vencedors. Hem dit indiscutibles, perquè els primers que va apuntar-se el Júpiter, per més que eren bons, no eren, però, bonics perquè en els dos primers va contribuir-hi molt la poca sort del Martinenc que va marcar-se'ls gairebé ell mateix.

Es clar que l'un fou d'una badada inexplicable d'Uriach, i l'altre d'una mala jugada de Rius, però foren a la fi gols a favor del Júpiter que ben bé que se'ls apuntava.

Quan el Martínenc va reaccionar formidablement, i va marcar en menys de deu minuts els tres gols de l'empat, vam creure que potser sí que necara podria guanyar, perquè realment allò era una empenta molt grossa i al compàs d'un gros públic cue ho recolzava formidablement, ens pensàvem que el Júpiter podia anar-se'n orris, i la seva iniciada victòria quedava completament esclafada. Però a la reacció martinenca va seguir-hi la jupiterina i llavors sí que vam gaudir de valent perquè uns i altres jugaren amb una empenta i encert que donava bo de veure.

Però la qualitat que parlàvem va imposar-se fins a aconseguir la victòria prou merescuda i indiscutible. El Martinenc només va poder aguantar amb el seu reconegut ànim i coratge, i el seu joc alt fou contestat amb un de molt precís i ras portat i imposat pel davanter Barceló que junt amb Obiols van ésser els dos més formidables jugadors del camp del Martinenc.

Així el Martinenc va perdre el primer partit al seu camp notablement millorat després del seu merescut ingrés a la primera categoria.

* * *

No respon el començament del partit al que aquest va ésser després, perquè els jugadors tal vegada temorencs els uns dels altres, no donaven la sensació de seguretat que després van mostrar. Això, però, només va durar cosa d'un quart d'hora, perquè després tot foren encerts i jugades bones, per més que sempre de campionat, i del que normalment poden retre dos equips d'aquesta categoria. Volem dir-vos que en dir jugades bones, no es pensen van fer "refilaments" de futbol ni molt menys, però que sí van fer una lluita molt animada, correcta i bonica.

Un sol gol i encara gens bo van marcar els blac-verds durant el primer temps. Fou el gol que hem esmentat, en el qual Uriach, malgrat veure venir la pilota llançada per Serra des de bon tros enllà, no va fer res per deturar-la.

Després de l'hora de descansar, el joc va igualar-se molt, però així i tot, ben aviat el Júpiter va marcar novament per mitjà d'una jugada desgraciada de Rius que va enviar amb el cap la pilota a la seva xarx quan Urich, fora de lloc, tampoc podia evitar-ho. Fins aquí els gols n otenien res de bons, però el que és després varen ésser-ho de debò i especialment el tercer, que Barceló rematà ràpida i rasa una centrada molt precisada de Mas.

Com que Tonijoan va aprofitar oportunament una gran ocasió per al seu equip per a marcar el primer gol, ja varen els vermells animar-se d'allò més i en un obrir i tancar d'ulls ja hi tornàvem a ésser amb el segon gol esplèndid de Huerva i al qual hi vare utreballar tots els jugadors martinencs. I al cap d'un moment, el tercer també de Huerva quan Francàs s'ho mirava sense fer-hi res.

A la llarga, el Júpiter, però, va fer-se seu el partit i Barceló novament va batre a Uriach amb un gol esplèndid sense que trigués gaire el cinquè de Serra d'una manera molt personal, ja que poguent passar la pilota a un company va derribar a dos contraris a sobre i va tirar-la fortament al porter Martinenc, que no va poder deturar-la.

* * *

Vilalta va ésser el jutge del partit, i a fe que va fer-ho força bé, i ningú va censurar-lo (cosa ben estranya), i va transcórrer la lluita sense cap mena d'incident i aconseguint que els jugadors, malgrat la fortalesa de la lluita, es comportessin correctament sense cap mala intenció en les seves topades.

Altrament, Villalta va tenir un gran ull en els "offsides", que mereixeren l'aprovació de tothom.

Els jugadors arrenglerats varen ésser:

F. C. MARTINENC: Uriach, Serrano, Rius, Aranda, Pujals, Sibecas, Vilaseca, Tonijuan, Huerva, Cases i Fandos.

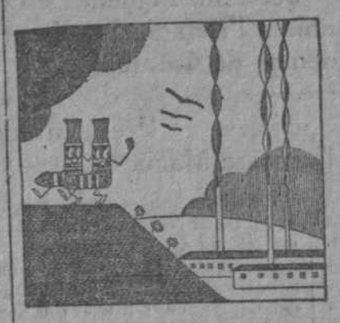
C. D. JUPITER: Francàs, Aparici Roura, Obiols, Rosalench, Ortunyo, Mas, Perera, Serra, Barceló i Morales.

Ja hem dit abans que els millors foren Barceló i Obiols tant per un club com per l'altre, ja que en el Martinenc ningú no destacà de la manera d'ells dos. Després Tonijuan, Ortunyo, Huerva, Serrano, Francàs, Uriach i Roura foren el que més ens agradaren. En canvi Serra ens semblà el més fluix del Júpiter i Vilaseca el del Martinenc.

ADRIA

Els mitjons i l'atmosfera

(Historieta per Bofarull)

Sense fer cas del mal temps, passegen els "indantrens".

I amb exquisits ademans saluden els seus semblants.

Mes, oh dissort!, el lleixiu els ataca el voraviu.

Després, el sol, amatent, els destenyeix inclement.

I tan sols els "indantrens" han resistit el mal temps.

Per això, sense dubtar, els *Molfort's* heu de comprar.

GENERES DE PUNT
per a senyora, senyor i nens
Novetats en Sueters i Pullowers
Preus rebaixats
F. Vehils Vidal
32, Avda. Portal de l'Angel, 34
7 - Plaça Universitat - 7

Restaurant Catalunya
recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la incomparable
SOPA DELS PESCADORS Plat creació de la casa

INSTITUT MUSICAL ACADEMIA ARDEVOL
FERNANDO, 34, SEGON DIRECCIO: Mtre. F. ARDEVOL
Inscripcions, matrícules i detalls, de cinc a vuit

FORTUNY, S. A.
EPICERIE FRANÇAISE: Hospital, 32
SUCURSAL: Salmeron, 133
Mantega de Torrelavega: La millor, la més fina per a taula. Formatgets Gervais. Recepció diària. Assortiment de fiambres i pernils. Llonganissa de la nostra fàbrica de Vic. Xampany Ruinart, qualitat única: La Maréchale, Sillery, Vin Brut, Caves Mont-Ferrant: Creaming Wine Brut, 8 ptes.; Extra Dry, demi-sec i doux, 6'50 ptes.; Carte Bleue, 5'50 pessetes. Caixa, 60 ptes. Vins generosos. Licors de la Grande Chartreuse; jaune et verte. Cognac Napoleón. Whisky
SECCIO DE PERFUMERIA: Rambla del Prat, 1 - Tel. 74293
Especialitat en perfums de totes les grans marques.
Preus limitats

Mobles americans
Plaça Tetuan, 17
Tallers L. OLIVERA
No instal·leu la vostra oficina ni compreu mobles per al vostre despatx sense demanar pressupost a aquest Casa
Gran economia -- Tel. 53404

Majestic Hotel
I RESTAURANT
Coberts a preu fix i a la carta
Orquestra - Salons especials
Bodes, banquets i festes
Coberts des de 20 ptes.
tot comprés
El telèfon de
LA RAMBLA
és el
14757

ATLETISME

Amb un sorollós triomf del Club Femení i d'Esports van celebrar-se ahir a l'Estadi els primers Campionats Femenins de Catalunya

Les proves foren presenciades pel President de Catalunya, Francesc Macià

L'atletisme femení ha donat un ferm pas endavant. Els Campionats de Catalunya han constituït el balanç de la tasca realitzada fins avui a la nostra terra pels diversos Clubs (ben pocs per cert) constituïts que s'ocupen d'aquestes manifestacions.

No discutirem els avantatges i els inconvenients dels esports femenins, ni la influència que poden tenir certes especialitats atlètiques en l'organitme complicat i delicat de la dona. Això és feina d'altres. Incumbeix a nosaltres comentar la part tècnica i esportiva d'aquests esdeveniments.

En aquests dos aspectes, tots dos importants, cal afirmar rodonament que vivim bastant endarrerits.

A Catalunya, millor dit a Barcelona, hi ha només una entitat que es dediqui al conreu del esports femenins, en general: el Club Femení i d'Esports. N'hi ha d'altres que viuen dins d'un molt limitat radi d'acció. Sembla que l'esport que predomina més entre totes aquestes entitats és el basquet.

En atletisme pur, en concursos atlètics, tècnicament, valem molt poca cosa.

Seria molt inorportú exigir als Clubs femenins i a les esportives que els hi donen vida un balanç més actiu, un rendiment superior al que han donat fins ara. No ho intentarem pas. Amb el temps que porta de vida a Catalunya l'esport femení, no és possible esperar-ne coses més notables. I amb els mitjans amb què compten, molt menys.

Si és que l'atletisme femení és recomanable i profitós, ens podem donar per satisfets de l'obra feta fins avui i d'haver-se celebrat uns Campionats de Catalunya al nostre Estadi. I molt més satisfets encara perquè foren presenciats (a la tarda) pel president de la Generalitat de Catalunya, En Francesc Macià, acompanyat del conseller senyor Ventura Gassol, del senyor Abril, en representació del diputat a Corts senyor Sunyol i dels ciutadans del nostre Ajuntament Ventalló i Oller.

La presència d'aquestes autoritats a l'Estadi i la seva salutació afectucsa a les directives dels Clubs femenins representats a l'Estadi i a les atletes concursants, pot tenir per a l'esdevenidor de l'esport femení conseqüències molt favorables. Voldríem encertar-ho.

Si les entitats que es dediquen al conreu dels esports femenins de la nostra terra mereixen l'atenció i l'ajut de les nostres autoritats populars, ja sigui amb alguna petita subvenció anual o amb la cessió de terrenys i material esportiu, l'esport femení anirà molt lluny.

Cal que sigui aprofitat el caliu d'aquests primers Campionats de Catalunya, celebrats ahir, matí i tarda, a l'Estadi. Ara ja hem començat. Hem donat caràcter oficial a l'atletisme femení. Cal fixar l'esguard horitzons enllà, sense defallir.

—o—

De les marques assolides en aquests primers Campionats, presenciats per un públic bastant nombrós i molt discret, no n'hem de parlar gaire, perquè si tècnicament no tenen importància, cerqui's els motius en les raon que hem exposat més amunt.

Cal, però, que els encarregats de la preparació de les nostres dones esportives, de vegades molt nervioses i sempre molt entusiastes, facin una bona tria, i, segons les seves possibilitats i condicions físiques, les preparin per a les diverses especialitats.

En vàrem veure moltes que per la seva constitució difícilment milloraran, si no canvien de prova. Altres, en canvi, ens varen plaure molt. No cal dir que entre aquestes figuren les senyoretes Castelltort, familiar del notable marxador, que es convertí en la "reina de la velocitat"; Tugues, germana dels campions del pes i martell, que té un estil magnífic; Anna M. Martínez Sagi, excellent en els llançaments; Maria M. Navarro, i algunes altres.

Totes elles, però, molt entusiastes, molt disciplinades i molt atentes.

Quant al Club Femení i d'Esports, pot donar-se per ben satisfet per la brillant i triomfal actuació de les seves atletes, que sortiren a l'Estadi equipades com els grans campions. Aquest triomf del Club Femení i d'Esports ha estat el premi a la tasca ferma, constant i eficaç que ve descabdellant.

Recalquem la presència en aquests Campionats d'un equip del Centre de Cultura i d'Esports de Lleida, una altra entitat com el nostre Club Femení i d'Esports que necessiten imitadors.

Vegiís a continuació els resultats de les diverses proves celebrades, corresponents a aquests Campionats femenins.

MURPHY

80 metres llisos, eliminatòries.

Primera eliminatòria

1.—Rosa Castelltort, Club Femení, 11 2-5.
2.—Margarida Smith, C. i E. Lleida.
3.—Maria Zamareño, C. Femení.
4.—Isabel Moltó, ídem.
5.—Josefa Moltó, ídem.
6.—Rosa Juncadella, ídem.

Segona eliminatòria

1.—Carme Pascó, Club Femení, 12.
2.—Agnès Gregori, C. i E. Lleida.
3.—Josefa Gregori, ídem.
4.—Ramona Florença, ídem.
5.—Pilar Juncadella, C. Femení.
6.—Victòria Altaba, C. Femení.

Tercera eliminatòria

1.—Maria M. Navarro, Club Femení, 12 2-5.
2.—Josefa Artal, ídem.
3.—Rosa Pinyol, ídem.

Llançament del pes, final

1.—Anna Tugues, F. C. Badalona, 8'19.
2.—Anna M. Martínez, S. C. Femení, 7'19.
3.—Josefa Artal, ídem, 7'05.
4.—Montserrat Guasch, S. C. Femení, 6'98.
5.—Rosa Pinyol, ídem, 6'49.
6.—Victòria Altaba, S. C. Femení, 6'23.

Llançament de la javalina, final

1.—Anna M. Martínez, S. C. Femení, 17'34.
2.—Rosa Pinyol, S. C. Femení, 15'17.
3.—Loreto Sanjuan, S. C. Femení, 13'60.

Salts d'alçària, final

1.—Ex-aequo Rosa Castelltort i Maria M. Navarro, Club Femení, 1'25.
2.—Carme Pascó, Club Femení, 1'20.
3.—Ex-aequo Dolors Solà i Teresa Roig, C. Femení, 1'16.
6.—Ramona Florença i Pilar Ferrer, ex-aequo, 1'10.

60 metres, eliminatòries

1.Agnès Gregori, C. E. Lleida, 9.
2.—Rosa Juncadella, C. Femení.
3.—Romana Florença, C. E. Lleida.
4.—Teresa Roig, C. E. Lleida.
5.—Josefa Artal, C. Femení.

Salts de llargària, final

1.—Rosa Castelltort, C. Femení, 4'42.
2.—Maria M. Navarro, C. Femení, 4'16.
3.—Carme Pascó, C. Femení, 4'12.
4.—M. D. Castelltort, C. Femení, 4'05.
5.—Agnès Gregori, C. Lleida, 3'66.
6.—Pilar Ferrer, C. Lleida, 3'44.

500 metres, final

Mercè Castelltort, C. Femení, 1'52 3-5.
2.—Lluïsa Oliveres, Olímpic.
3.—Dolors Sala, C. Femení.

80 metres, final

1.—Maria M. Navarro, Club Femení, 11 1-5.
Rosa Castelltort, C. Femení.
3.—Agnès Gregori, C. Lleida.
4.—Carme Pascó, C. Femení.
5.—Margarida Smith, C. Lleida.

Llançament del disc, final

1.—Josefa Artal, C. Femení, 23'28.
2.—Montserrat Guasch, Club Femení, 22'06.
3.—Rosa Pinyol, C. Femení, 17'54.

Relleus 4 × 50 metres

1.—Club Femení. Mercè Castelltort, Carme Pastor, Rosa Castelltort, Maria M. Navarro, 29.
2.—C. E. Lleida. Gregori, Florença, Smith, Pujol.
3.—Club Femení. Zumarreño, Solà, M. D. Castelltort, Sanjuan.
4.—Club Femení.
5.—Club Femení.

Segona eliminatòria

Maria M. Navarro, Club Femení, 9 1-5.
2.—Josefa Gregori, C. i E. Lleida.
3.—Carme Pascó, C. Femení.
4.—Pilar Juncadella, C. Femení.
5.—Rosa Pinyol, C. Femení.
6.—Pilar Ferrer, C. i E. Lleida.

Tercera eliminatòria

1.—Rosa Castelltort, Club Femení, 9.
2.—Montserrat Guasch, Club Femen.
3.—Margarida Smith, C. i E. Lleida.
4.—Maria Zamarreño, C. Femení.
5.—Josefa Pujol, C. E. Lleida.
6.—Victòria Altaba, C. Femení.

TARDA, A LES 3'30

60 metres, final

1.—Rosa Castelltort, C. Femení, 8 4-5.
2.—Maria M. Navarro, C. Femení.
3.—Rosa Juncadella, C. Femení.
4.—Agnès Gregori, C. i E. Lleida.
5.—Montserrat Guasch, Club Femení.
6.—Josefa Gregori, C. i E. Lleida.

CLASSIFICACIO PER CLUBS

1.—Club Femení i d'Esports, 142 punts.
2.—Centre de Cultura i d'Esports de Lleida, 18 punts.

Cal fer constar que no varen puntuar les senyoretes Tugues, del F. C. Badalona, i Oliveres, de l'Olímpic, per no formar part d'un equip complet.

Ultra les proves anotades varen celebrar-se dues més, reservades a homes, amb els següents resultats:

3.000 metres rellevaments

1.—C. D. Júpiter (Formentín, Sors, Clemente), 9 m. 6 s.
2.—C. D. Europa (Ferrer, Vidal, Montalban).

Rellevaments olímpics

1.—Rugby Club Universitary (Font, Gonzàlez, Montgrell, Bci), 3 m. 55 s.
2.—C. D. Júpiter.

L'ESPORT, FONT DE SALUT I DE CULTURA

Amb el tema que encapçala aquestes línies, donarà el nostre company Rossend Calvet (Murphy), una conferència demà, dimarts, a les deu de la nit, a l'estatge de Sarrià Esportiu.

Des d'aquestes planes, la Directiva del Sarrià Esportiu invita a tots els esportius a sentir aquesta conferència.

La commemoració del III aniversari del Club Femení i d'Esports

Diumenge vinent, dia 4 d'octubre, tindrà lloc el primer dels actes organitzats pel Club Femení i d'Esports en commemoració del seu tercer aniversari.

A la Plaça de la Cascada del Parc se celebrarà una audició de sardanes per dues cobles, La Principal Barcelonina i Antiga Canigó, organitzada amb la col·laboració del Foment de la Sardana.

HOMENATGE A LES PROPAGADORES I CAPDAVANTERES DE L'ESPORT FEMENI

Diumenge vinent serà ofert un vermut d'homenatge a les senyoretes del Club Femení que s'han distingit més en l'actuació esportiva: les dels primers equips de basquet, les recordwomen de l'atletisme, les primeres nedadores i les monitors del gimnàs.

Tots els que simpatitzin amb l'esport femení són especialment invitats a aquest acte.

Els grans festivals en preparació

Dissabte i diumenge vinents, Paris Université Club contra F. C. Badalona i Rugby Club Universitari

La visita del París Université Club donarà lloc a què els nostres esportius frueixin d'un programa evidentment fora de tot quant fins ara hem vist en el nostre Estadi. Unicament hom el podria comparar amb l'Espanya - Itàlia, encara que, seriosament, avui els nostres homes estan en millors condicions que en aquella ocasió, per donar una rèplica molt més efectiva.

El programa conté dues grans reunions a celebrar dissabte i diumenge vinents, i que començaran puntualment a dos quarts de quatre de la tarda. El primer estarà íntegrament dedicat a l'atletisme.

La gesta que Rugby Club Universitari i F. C. Badalona estan en vigílies de realitzar, ens permetrà poder deduir si realment els nostres esportius corresponen a un tan gran sacrifici econòmic.

Tots els detalls fan esperar amb optimisme l'actitud del públic esportiu de la nostra ciutat.

GARATGE MONT-BLANC
NAPOLS, 115
(entre Casp i Aueias-March)
Carrer recent asfaltat
Local completament sense columnes
Servei de dutxe gratuit per als clients

Les proves que es realitzaran són: 100, 400, 800, 4 × 100, 4 × 400, llargària, alçària, perxa, pes, disc i martell.

En la primera d'aquestes proves els nostres millors espinters tindran l'avinentesa d'acarar-se amb Thèard i Pascal; el primer, home de 10 segons 3-5, i d'11 el segon; en els 400, els "asos" francesos Jackson (campió del món Universitari) i Levier, tindran en els nostres Colomer, Tugues, Mateu, Roca, els millors quatrecentistes catalans, dels quals cal esperar, si no una victòria, difícilment assolible, almenys que ens faran fruir uns moments d'emoció en aquesta carrera tan mundialment coneguda com a "prova de la mort".

En els 800, els nostres "milers" Vives, Montfort, Gonzàlez, Font, trobaran la pedra de toc de llur vàlua en els Van Lee i Rappoport.

Les carreres de rellevaments produiran, segurament, la caiguda de dos rècords, car la vàlua de l'equip parisenc farà emprar a fons els nostres homes i aconseguir així marques no obtingudes fins avui damunt les nostres pistes.

La sorpresa d'aquests festivals serà sense dubte la participació de l'"as" valencià Lacomba, invitat pels organitzadors a les proves de salts de llargària, alçària i triple, en els quals Lacomba atacarà els molt dintre de les seves possibilitats, avui en dia en noble actuals rècords d'Espanya, molt lluita amb els "asos" francesos Flouret, Ras, Chavessus, els quals correntment obtenen marques superiors als actuals rècords d'Espanya.

Cal no oblidar, també, que els nostres Altafulla, Consegal i Freixes poden molt bé donar a tots una sorpresa.

Finalment, en els llançaments, el nostre veterà Llonrenç, que fa pocs dies millorà el seu antic rècord del llançament del disc, junt amb els germans Tugues, Culí i Garcia Tuñón, tindran cura de donar la rèplica als campions universitaris de França Flouret, Krottov i Dubois.

En la perxa, els nostres millors valors Culí i Consegal lluitaran una vegada més per tal de demostrar novament llurs facultats.

Diumenge a la tarda els parisencs ens donaran una bella demostració de la notable escola de Rugby del Nord de França, que tantes beutats sap imprimir en els seus jugadors.

En el grup del París U. C. figuren alguns noms que han representat diversament a la França en encontres internacionals.

El Rugby Club Universitari, convençut de la vàlua dels seus contrincants, ha reforçat el seu equip amb jugadors internacionals de la Unió Esportiva Santboiana i F. C. Barcelona, la qual cosa ens fa esperar que veurem un match bellament disputat fins els seus darrers moments. Ultra aquest interessant match de rugby, els organitzadors han posat en el programa de diumenge tres proves d'atletisme: 200 metres, triple salt i rellevaments olímpics en la composició, fins ara desconeguda del nostre país, 800 + 400 + 300 + 200 + 100.

Es un gran encert dels organitzadors haver escollit per aquest segon dia aquestes tres proves que són de les més espectaculars del programa atlètic.

Els organitzadors han aconseguit per facilitar el ràpid trasllat dels nostres esportius a l'Estadi un servei d'autòmnibus des de la Plaça d'Espanya a les portes de l'esmentat Estadi a preus verament econòmics.

Es, doncs, d'esperar—tot ens ajuda a creure-ho — que els nostres esportius correspondran a l'esforç que Rugby Club Universitari i F. C. Badalona els ofereixen en aquests dos festivals internacionals.

M.

MOTORISME

— Es molt probable que la setmana entrant poguem donar una bona notícia del "noi" Boronat, pel que fa referència a la "limousine" de la qual hem parlat alguna vegada.

* * *

— No és cert, com algú ha suposat, que els "Amics de l'Aeròdrom Canudes pensin traslladar el seu estatge social al carrer de Còrsega. Sembla que e lmotiu d'aquesta "suposició" ha estat el veure sovint reunits al taller que els simpàtics Carulla i Comajuncosa tenen a l'esmentat carrer, els més destacats elements de l'entitat aeronàutica de la Diagonal.

* * *

— Els atlètics estan molt contents perquè sembla que les carreres en Dirt track es faran a l'autòdrom de Sitges. Segons rumors, es projecta construir-hi una pista de cendra, per tal que els autos i les motos puguin fer el "broadside, sense que ningú no hi tingui res a dir.

* * *

— L'altre dia ens va sorprendre veure "Don Paco" Abadal que baixava pel Passeig de Gràcia despullant una treure de dubtes: diu que s'anava preguntant: "S'arreglaran? No s'arreglaran?" Es referia — segons l'amic — a la qüestió dels aranzels.

* * *

— Encara que sembli mentida, sabem de bona font que En "Subi" i En Calvet es preparen per tal de prendre part al concurs d'elegància de l'automòbil, que tindrà lloc el vinent octubre.

* * *

— En Ferran de Vizcaya, d'ençà que s'ha assabentat que a l'autòdrom es farà dirt-track, s'entrena cada dia a la Diagonal, al seu seu "De Soto". El que més el molesta d'aquests entrenaments és l'haver de fer-ho de sis a vuit del matí, puix que més tard hi ha guàrdies urbans que aviat apunten el número.

CAMIONS
AUTOMNIBUS
CAMIONES GENERAL MOTORS GMC
Concessionari per a les provincies de Barcelona i de Girona
JOAN FLOTATS
Tamarit, 95 i 97 - Tl. 31506
BARCELONA

NEUMATICS
A MES BON PREU QUE NINGU
SERVICE STATION, S. A.
Aragó, 270 i 272 -- Telèfon 11550

El Saló Automòbil de Londres

El cotxe utilitari i el preu més baix

Segons informacions de Londres, els organitzadors del Saló Automòbil londinenc, l'obertura del qual està anunciada per al 15 d'octubre, al Palau d'Olímpia, volen que aquesta manifestació constitueixi un veritable apoteosi de la supremacia anglesa en velocitat.

En un vastíssim stand central, voltat del més sobresortint de la producció automobilística anglesa, estarà exposat el cotxe "Ocell Blau", amb el qual Malcolm Campbell va conquerir a la platja de Daytono el rècord de velocitat; l'aparell "Supermarine 6 B" victoriós en la recent Copa Schneider per a hidroavions, així com la canoa a motor "Miss England II", que ja ha estat embarcada a Detroit, i esperantse a Londres per al dia 15.

El tònic principal del Saló de Londres sembla que serà la tendència dels models a aconseguir el cotxe utilitari envers la major economia de preu.

Exide
Els acumuladors de més fama :: Recanvis de totes menes per a la part elèctrica dels autos
Reparacions garantides - Rutotracció Elèctrica, S. A.
Molà, 6 i 8 (Aribau - Diagonal) - Telèfon núm. 77420

Carles Flix, Artero i Casanoves, han tornat de Bucarest. -- La reaparició d'Angel Tejeiro, el combat Kid Tunero-Clua i l'ensorrada definitiva del basc Sanguitua. -- El retorn a la vida activa de Dempsey i Tunney. -- Demà-passat, Rivara-Bruno i Bensan-Jim Terry, al "Nuevo Mundo"

Carles Flix, el seu manager i l'àrbitre Casanoves han tornat de Bucarest i han explicat detalladament el viatge i el combat amb Popescu, que costà al nostre púgil el títol de campió d'Europa del pes gall. Del que es desprèn de les manifestacions fetes pels tres expedicionaris, Flix va fer molt millor combat del que tothom esperava i del que nosaltres creiem. Casanoves ha manifestat que la puntuació que portà ell i la que dugué Veisbert, jutge neutral i director del combat, coincidiren en què Popescu havia obtingut un avantatge tan insignificant que no procedia donar altra decisió que la de match nul. Així, doncs, si fou atorgat el triomf a Popescu es deu a la puntuació que portà el jutge romanès Papagheorge.

Tunney

Per la relació que han fet referent al viatge, ens hem assabentat de l'odissea que van passar Flix i Artero per poder travessar la frontera romanesa. Artero s'havia oblidat de fer visar els passaports al Consolat de Romania, i com que a Belgrad va coincidir l'arribada dels nostres dos compatriotes amb l'explosió d'una bomba, van ésser detinguts com a sospitosos i els va costar quart i ajuda de poder seguir llur viatge a Bucarest, on arribaren vint-i-quatre hores abans de l'assenyalada per al cobat.

A més, Flix ha mostrat els senyals que els cops de cap de Popescu van deixar a la seva cara, que forçosament l'havien d'handicapar. Tot plegat, doncs, justifica sobrerament que el campió gracienc no guanyés el combat. De tot el que hem comentat se'n desprèn que els partidaris de Carles Flix poden seguir acordant-li un bon marge de confiança, ja que l'ex-campió d'Europa dels galls pot molt ben recuperar el seu títol. Llucià Popescu a l'hora del pesatge acus 53'300 quilos, o sigui poc més de dos-cents grams per dessota del límit de la categoria. L'opinió dels nostres expedicionaris és que Popescu no aconseguirà mantenir-se gaire temps més dintre el pes gall, i així ho reconeixen també els seus compatriotes, fins al punt que diu que ja van començar de parlar de les possibilitats d'organitzar un combat Popescu-Gironès per al títol europeu dels plomes. Es d'esperar que Carles Flix intentarà un match revenja si és que Popescu pot mantenir-se dintre el límit, o en cas contrari, quan el romanès deixi el títol i la I. B. U. obri concurs d'aspirants, no deixarà de presentar la seva candidatura.

No volem acabar aquestes ratlles sense remarcar el gest d'esportivitat — que molt l'honora — de l'àrbitre català Joan Casanoves en confessar sinceràment a l'hora del fall que la decisió que procedia donar era la de match nul. S'ha dit i repetit infinitat de vegades que en els combats per a un títol qui dóna el fall és el jutge neutral i director de combat, ja que els altres dos invariablement concedeixen la victòria al seu compatriota. Aquest fet l'hem pogut comprovar en més d'una ocasió en combats que s'han disputat a casa nostra i en els quals els jutges forans no s'han amagat de puntuar sense escrúpols a favor dels seus compatriotes, encara que el descabdellament de la lluita els hagi estat marcadament advers. A Bucarest no podran dir el mateix de Joan Casanoves, el qual, tot i que només carregant una miqueta la puntuació de Carles Flix podia influir en el resultat final del combat, preferí atendre's a la realitat dels fets, donant així una prova eloqüent del concepte que de l'esportivitat tenim a Catalunya.

* * *

La vetllada de dimecres passat al "Nuevo Mundo" no va respondre a l'expectació despertada. Angel Tejeiro reaparegué després de tres anys d'absència dels nostres rings, i no recollí altra cosa que censures, degut a les innombrables incorreccions que cometé en el llarg dels pocs rounds que li durà Ron Lewis. Aquest pujà al ring sense preparació, i això li valgué l'haver d'abandonar a la cinquena represa. Amb un adversari com aquest, Tejeiro podia haver-se lluït, però preferí més abusar de les coses poc reconaixibles que ha après en la seva llarga estada a Amèrica. Esperem que en un nou combat procurarà captar-se les simpaties del públic exhibint una boxa més correcta que no resulti desagradable.

Kid Tunero, el cubà que el dia de la seva presentació en un formidable cop sortós posà fora de combat d'una manera altament espectacular el basc Montes, va sortir dimecres davant el sabadellenc Clua. Aquest, que és un púgil extremadament dur i que està bastant al corrent de l'ofici, va fer que el públic sortís decepcionat del cubà. Resultà vencedor netament Kid Tunero, però la impressió que produí fou més aviat de desencís que d'altra cosa. Els espectadors del seu primer combat creien que Tunero guanyaria sempre per k. o. amb facilitat, i Clua els ha demostrat que aquesta suposició era completament gratuita. Kid Tunero, per a tornar a ésser el que era als ulls de l'afició, hauria de repetir la gesta del dia del seu debut, cosa que no conceptuem gaire probable, a menys que li sigui oposat un adversari inexperimentat i que a més estigui mancat de facultats assimilatives.

L'altre combat important de la reunió anava a càrrec de Daufí i Sanguitua. Aquest darrer, que el dia de la seva presentació a Barcelona guanyà per fora de combat a l'italià Rivara, després de la seva desfeta davant Moullor ha tingut la desgràcia que Daufí el posés k. o. en una sola represa. Després d'això, ja podem considerar-lo com a definitivament liquidat dels nostres rings.

* * *

El retorn de Jack Dempsey a la vida activa de boxador sembla que ha animat una miqueta l'ambient pugilístic americà, que faltat de figures de relleu en la categoria màxima, passava per una situació extremadament difícil. Jack Dempsey ha seguit la mateixa tàctica que l'encimbellà en els començaments de la seva carrera: disputar dos o tres combats en una mateixa nit. Els resultats aconseguits fins ara damunt adversaris mancats de color, no són pas gens desfavorables per al púgil de Manassa. De vint-i-un combats que porta fets, tots guanyats, onze ho han estat per k. o. Dempsey — que no tornarà mai a ésser el que era — espera que aquestes exhibicions el posaran a to per a poder intentar recuperar per a la jove Amèrica la supremacia mundial.

Dempsey

Per altra banda, es torna a parlar de la tornada de Gene Tunney. El campió que es retirà imbatut, declarà en una ocasió que únicament tornaria a posar-se els guants si la pàtria li demanava que provés de recuperar el títol mundial. Sembla que la tornada de Dempsey al ring l'ha animat una miqueta, i així les agències han pogut parlar ja de què Tunney es tornava a preocupar de la seva preparació física. Per altra banda diuen que li han estat ofertes 750.000 dòlars per dos combats contra Dempsey i Schmeling, i no hi ha notícia que els hagi refusat. Tot fa suposar, doncs, que no tardarem a veure de nou en un primer pla les dues figures de més relleu de l'època d'or de la boxa americana.

Quant a les seves possibilitats, caldrà veure el que donin de si quan ells es creguin posats a punt. No oblidem que el campió Schmeling ha resultat un pugilista molt bo, i que el gegant Carnera, que pròximament serà acarat a Jack Sharkey, pot molt ben acabar amb les ilusions de més d'un.

QUENSBERRY

DAVID S.A.

ARIBAU, 230 al 240

GARATGE MONUMENTAL DE VUIT PLANTES

(UNIC A ESPANYA)

DEPARTAMENT I

Custòdia de cotxes de particulars (amb rentat o sense) en plantes especials
Custòdia de cotxes-taxis (amb rentat o sense)
Estació de servei permanent
Servei especial de recollida i lliurament a domicili de cotxes de particulars.

DEPARTAMENT II

Agència de venda dels automòbils Citroën
Venda de tota mena de recanvis i accessoris

DEPARTAMENT III

Tallers de reparació de cotxes particulars
Tallers de reparació d'auto-taxis
} al comptat i a terminis

DEPARTAMENT IV

Lloguer d'autos de gran luxe (per a excursions, bodes, bateigs, comunions, etc., etc.)
Camionetes taxis per a repartiment ràpid
Ambulàncies sanitaries
Automòbils sense xofer "Guieu vós mateix"

DEPARTAMENT V

Lloguer dels distintius per a auto-taxis i serveis complementaris a petits industrials taxistes i ex-conductors de l'antiga Secció d'Auto-taxis de David, S. A., amb dret a:

- Lliure lluminós David, patent número 5.075
- Colors gris i vermell model patent número 11
- Marques a les portes patent número 49841
- Servei de telèfon, comptes corrents, accidents, oficina d'informació, reclamacions, objectes trobats, etc., etc.
- Radiadors, bateries i rodes suplementàries durant la reparació de les pròpies